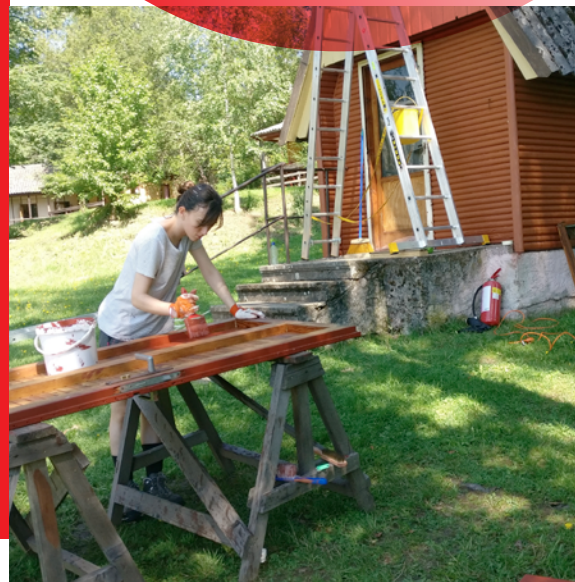

ZPRAVODAJ

NÁRODNÍ ASOCIACE DOBROVOLNICTVÍ

2023

Rádi bychom vám nabídli několik praktických tipů pro české NNO, pokud chtějí přijmout dobrovolníky*ice-cizince*ky nebo pokud chtějí vyslat své dobrovolníky*ice do zahraničí. Tento zpravodaj je mimo jiné také památkou na úžasné zážitky, které dobrovolníci*ice na svých cestách zažili. Zaznamenává okamžiky spojení a překonané obtíže, což umožňuje dobrovolníkům*icím pamatovat si tyto vzpomínky a uchovávat si je do nadcházejících let. Dokumentováním zkušeností a úspěchů dobrovolníků*ic tomto zpravodaji se zároveň snažíme zvýšit povědomí o důležitosti mezinárodního dobrovolnictví a dopadu, který mohou mít jednotlivci, když se setkají při řešení problémů komunity.

Představení Národní asociace dobrovolnictví z.s.

Národní asociace dobrovolnictví, z.s. je zastřešující dobrovolnou, neziskovou, nezávislou a nepolitickou organizací. Spojujeme dobrovolnické programy veřejně prospěšných organizací pracujících s dětmi, mládeží, rodinou

a seniory. Vyhledáváme a spolupracujeme s partnery v ČR i zahraniční zejména v oblasti dobrovolnictví všech věkových i profesních skupin a také s organizacemi s podobnými cíli. Všestranně podporujeme rozvoj dob-

rovolnictví a dobrovolnických mentoringových programů v ČR a přispíváme k neformální výchově, sociální aktivizaci i sociální inkluzi ohrožených skupin obyvatel.

Představení INEX-SDA z.s.

Jsme nevládní organizace založená v roce 1991. Naše primární aktivity se soustřeďují do oblasti mezinárodní dobrovolnické práce a interkulturního vzdělávání. INEX vytváří příležitosti

pro každého, kdo se chce stát aktivním ve společnosti. Chceme žít ve společnosti, kde se lidé vzájemně respektují a kde jsou zodpovědní k okolnímu světu. Věříme, že dobrovolnictví

a spolupráce na lokální i globální úrovni je cestou k vzájemnému porozumění a nenasílí.

Praktické tipy pro nestátní neziskové organizace v ČR

Evropský sbor solidarity (ESC) Dům zahraniční spolupráce

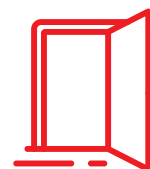
Evropský sbor solidarity je program, který mladým lidem nabízí příležitost získat cennou životní a profesní zkušenost skrze mezinárodní dobrovolnictví a pomoc na místech, kde je to potřeba.

V rámci ESC existují dobrovolnické týmy, kde jsou skupiny 10-40 dobrovolníků*ice pocházejících z nejméně dvou různých zemí. Tyto aktivity trvají po dobu 2 týdnů až 2 měsíců. Druhou možností je tzv. Individuální dobrovolnictví, které nabízí možnost zapojení na 2-12 měsíců.

Chci vyjet jako dobrovolník*ice

Chci jako organizace přijímat dobrovolníky*ice

Klíčové podmínky pro přijetí na ESC jsou:

věk 18-30 let, trvalé bydliště nebo legální pobyt v ČR, základní úroveň angličtiny. Další potřebné informace se dočteš na [webových stránkách](#).

1. Zamysli se nad svou motivací: Proč chceš pracovat jako dobrovolník*ice? V jaké oblasti? Co tě baví a zajímá? Která země tě láká?
2. Zaregistruj a podívej se do centrální databáze všech projektů a najdi si ty, na které chceš vyrazit.
3. Odepiš na vybrané projekty. Neboj se jich oslovit více, protože ne všichni se ti ozvou zpátky. Případně se jim neboj zavolat.
4. Napiš motivační dopis a spolu s životopisem v angličtině (nebo příslušném jazyce) ho pošli hostitelské organizaci.
5. Vyplň případné potřebné formuláře.
6. Jakmile jsi přijat*a hostitelskou organizací nebo máš naopak nějaký problém, najdi a ozvi se své vysílající organizaci. Seznam vysílajících organizací najdeš na [webových stránkách](#).

Do programu ESC se může zapojit jakákoliv veřejná nebo soukromá organizace a instituce z členského státu EU a neformální skupina mladých lidí (18-30 let), která má nápad a prostor na vlastní zajímavý projekt. A co je pro to třeba udělat:

1. Rozmyslet si svůj projekt, jestli chce dobrovolníky*ice vysílat, přijímat či ESC projekty koordinovat.
2. Vytvořit účet EU Login (pokud jej ještě nemáte). Nový účet EU login lze vytvořit na [webových stránkách](#).
3. Získat akreditaci [Quality label](#).
4. [Vstoupit](#) do registračního systému pro organizace programu Erasmus+ a Evropského sboru solidarity a provést registraci jménem organizace/skupiny, kterou zastupuje.
5. Podat žádost o grant.
6. Po obdržení grantu zajistit logistiku (např. ubytování pro dobrovolníky*ice), publikovat projekt na portálu Evropského sboru solidarity, vybrat dobrovolníky*ice a partnerské organizace.

Dobrovolníkem na rok za hranicemi v Německu

Dobrovolnické centrum z.s.

Příběhy dobrovolníků a dobrovolnic zapojených do dobrovolnictví v sousední zemi dokládají, že protržení sociální bubliny a s ním spojené zvýšení sebedůvěry i životní úrovně, nemusí být „pohádkou o Popelce“, ale reálnou životní příležitostí.

Roční dobrovolnická služba za hranicemi je především báječnou příležitostí pro mladé lidi. Příležitostí, aby na prahu své dospělosti dali svému osobnímu i pracovnímu životu směr, který může poskytnout jedině odpoutání se od omezujících stereotypů a víra ve vlastní schopnosti. Raná zkušenost vlastní samostatnosti a zážitek, že dokáže obstát na základě vlastních rozhodnutí, se pak stává pevnou základem pro rozvoj zdravě sebevědomé osobnosti, která je schopna převzít zodpovědnost za svůj život.

A nyní konkrétně, jak má zájemce postupovat?

Vše začíná prvním kontaktem, který bývá nejčastěji telefonický. Dobrovolník najde obvykle informace na sociálních sítích, kam pravidelně umísťujeme upoutávky, nebo reaguje na osobní setkání při prezentaci projektu ve škole či na některé veřejné akci. Po prvním telefonickém seznámení následuje osobní nebo online schůzka s uchazečem, na níž koordinátor zjistí oblast dobrovolníkovy zájmu kvůli výběru nejvhodnější hostitelské organizace v Sasku. Při tomto setkání se také dobrovolník dozví veškeré důležité informace ohledně pojištění, ubytování, pracovní doby, jazykových kurzů apod. Dobrovolník je po celou dobu své zahraniční stáže kompletně pojištěn – sociálně, zdravotně, úrazově, k zodpovědnosti za škody. Velkým plusem je, že jak pojištění, tak ubytování si dobrovolník nevyřizuje sám. Stejně tak se všemi záležitostmi ohledně přihlá-

šení k pobytu mu pomůže koordinátor nebo mentor přímo v organizaci. Poté, co se s uchazečem shodneme na hostitelské organizaci, předáme jeho životopis a motivační dopis našemu kolegovi do Německa, který mu domluví online nebo osobní setkání s mentorem. Během tohoto pracovního pohovoru si obě strany ujasní své představy a požadavky; a pokud nastane spokojenost na obou stranách, dobrovolnická služba může začít. Pro dobrovolníky je velmi důležitý první společný seminář, který se koná vždy v Drážďanech; a noví dobrovolníci se zde znovu dozví vše potřebné k tomu, aby jejich zahraniční rok byl úspěšný a přínosný. Zkušenosti získají obě strany. V některých organizacích se rozvine významná a dlouhodobá spolupráce s dobrovolníkem/dobrovolnicí.

Jaké jsou silné stránky dobrovolnictví v Německu?

Velmi silnou stránkou naší činnosti je kvalitní síť hostitelských organizací, o něž dobrovolníci jeví aktivní zájem. Kvalita těchto organizací spočívá samozřejmě nejvíce na lidech, kteří jsou zapálení pro věc a pro naše dobrovolníky připravují zázemí, kde se cítí bezpečně. To se však našim organizacím vrací v podobě skutečně účinné pomoci ze strany dobrovolníků. Mezi naše skvělé hostitelské organizace patří školská zařízení, sociálně zaměřené organizace, střední školy, národní parky apod. Tuto síť průběžně doplňujeme o další organizace, čímž zvyšujeme oborovou pestrost a atraktivitu.

Dobrovolnické centrum z.s.,
Prokopa Diviše 1605/5, Ústí nad Labem
Nada Pažoutová, koordinátorka Binacionální dobrovolné služby,
email: nada.pazoutova@dcul.eu
Lenka Vonka Černá, ředitelka Dobrovolnického centra z.s.,
email: lenka.cerna@dcul.eu, tel: +420 606 512 905
<https://silnisousededcul.eu/home>
www.dobrovolnictvi-usteckykraj.cz

IM-PROVE your journey!

INEX - Sdružení dobrovolných aktivit, z.s.

Wondering how to enhance your skills? Use this app to plan your personal and professional development. We'll suggest specific areas to focus on, helping you reach your goals more directly.

Volunteering is a fantastic way to learn. Our app will identify the competencies you've gained and those that need improvement. Share a situation you've encountered, and we'll recommend further steps for your personal and professional growth. Whether you're part of an organization or volunteering independently, our

app is for everyone. No need to install anything, just register and start building your experience profile. The app will create a polished skill profile from your volunteering experiences. Share the link to your profile on social media, your CV, or LinkedIn to showcase your skills.

INEX-SDA

Varšavská 30, Praha 2

Email: inexsda@inexsda.cz,
www.inexsda.cz/improve

Use app for recording and improving your volunteer journey!

Every time you volunteer, you gain valuable experience. IM-PROVE can help you recognize and quantify your growth, turning your experiences into measurable skills.

Whether you're part of an organization or volunteering independently, our

Workcamps

INEX - Sdružení dobrovolných aktivit, z.s.

Workcamp je 1 až 3 týdny trvající projekt, během kterého skupina dobrovolníků*ic z celého světa společně pracuje na veřejně prospěšné iniciativě a tráví spolu svůj volný čas.

Workcamps tak nabízí unikátní možnost, jak skloubit poznání cizí země tak, jak by se to člověku normálně nikdy nepodařilo, setkání s lidmi z různých koutů světa, práci na smysluplném projektu, nabytí nových dovedností, jako je schopnost pracovat v týmu či komunikace s lidmi z odlišných kultur a mimo jiné také sbírat jedinečné zážitky.

Mezi tématy workcampů si pak najde to své každý – ekologii, práci s dětmi a seniory, renovaci památek či třeba projekt z oblasti komunitního rozvoje

a mnoho dalšího. Účastnit se je možné individuálně, v páru, celá skupina a na vybraných projektech i jako rodina.

INEX takto každoročně zprostředkuje výjezd do zahraničí přibližně 300 českým dobrovolníkům a dobrovolnicím, přičemž zájemci*kyně si mohou vybírat z více než 1500 projektů v 50 zemích světa. Aktuální nabídku workcampů si zájemci*kyně mohou prohlédnout v [databázi projektů](#), kompletní nabídka projektů na přicházející letní sezónu INEX pak zveřejňuje většinou v průběhu března. Na podzim a v zimě v databázi najdeš převážně projekty v zemích globálního Jihu.

Workcamps v Česku a jejich vedení

INEX též každoročně společně s českými partnerskými neziskovými organizacemi, spolky a obcemi organizuje přibližně 30 workcampů tady v Česku. Ty se soustředí na 4 témata: pomoc přírodě, památkám, lidem a komunitě. Více o českých workcampech si můžete přečíst na [webových stránkách](#).

Každý workcamp také potřebuje nadšené a motivované leadery, kteří jej povedou. Role vedoucího workcampu rozvíjí velice cenné organizační dovednosti a dává mimořádnou příležitost k seberozvoji. Vedení workcampu se pro studenty některých vysokých škol může počítat také jako splnění praxe. O cyklu vedení workcampu se můžete dozvědět víc na [webových stránkách](#).

Zorganizujte workcamp s INEXem

Pokud jste nezisková organizace, spolek nebo obec a máte nápad na zajímavý veřejně prospěšný projekt v oblasti ekologie, obnovy památek, sociálních služeb či oživení dění v místní komunitě nebo jiný (originálním nápadům se vůbec nebráníme), ozvěte se nám!

Na [našem webu](#) najdete o organizaci workcampů více informací a také manuál pro organizátory*ky a INEXí lokální partnery. Najdete v něm všechny základní informace, které potřebujete k organizaci workcampu včetně příkladů dobré praxe.

Každý rok, na podzim, připravujeme jednodenní školení Zrealizuj workcamp ve svém městě, které je určené

právě novým zájemcům a potenciálním lokálním partnerům. Seznámíte se zde s INEXí koordinátorkou českých workcampů, která vám krok po kroku vysvětlí, jak na organizaci projektu, kde sehnat finance, jak zapojit místní komunitu atd. Pro účast na školení však není třeba, aby jste již celý projekt měli vymyšlený, ani se tím nezavazujete, že workcamp v dalším roce uspořádáte. Pokud jste se ale již rozhodli, na školení dorazte, aby vám nechyběly žádné informace, abyste mohli konzultovat váš nápad, a abychom společně navázali kvalitní a efektivní spolupráci.

Po školení se můžete pustit do přípravy přihlášky, která musí být finalizována a odeslána INEXu nejpozději v půlce ledna. I během přípravy přihlášky se můžete kdykoliv obrátit na naši koordinátorku s dodatečnými otázkami.

Během jara následuje osobní schůzka s koordinátorkou workcampů na místě konání připravovaného workcampu. Přesvědčíme se, že odevzdaný popis workcampu v přihlášce odpovídá skutečnosti, že je vám všechno jasné a můžeme podepsat smlouvu o partnerství.

Pak už se můžete začít těšit na samotný workcamp – nejprve přijedou vedoucí na přípravnou návštěvu a poté už proběhne samotný workcamp. Během workcampu můžete očekávat monitorovací návštěvu INEXu a po jeho skončení společně provedeme evaluaci.

Pro naše zkušené místní partnery také každoročně organizujeme setkání ke společné evaluaci workcampové sezóny, dalšímu vzdělávání v aktuálních tématech v mezinárodním dobrovolnictví a cennému networkingu mezi lokálními partnery navzájem.

INEX-SDA

Varšavská 30, Praha 2

Email: workcamp@inexsda.cz,
projekty.cr@inexsda.cz,
campleaders@inexsda.cz
www.inexsda.cz/workcamps

Cizinci dobrovolníky v Česku

Organizace pro pomoc uprchlíkům z.s.

Cizinci vždy v naší organizaci působili jako dobrovolníci. Jsou jimi většinou expati žijící a pracující v ČR pro velké korporace, nebo zahraniční studenti studující některou z českých vysokých škol. Naši organizaci kontaktují zejména kvůli cílové skupině, se kterou v OPU pracujeme. Pro zapojení cizinců tedy nemáme potřebu využívat programy jako Erasmus apod.

Dobrovolníci si většinou myslí, že jazyk, právě kvůli naší cílové skupině, nemusí být problém. A mají částečně pravdu. První pohovor a školení je samozřejmě v angličtině. Poté se většinou zapojují do volnočasových aktivit s dětmi či seniory (zpočátku

ve dvojici s dobrovolníkem, který rozumí jazyku, kterým děti mluví), vedou anglické kroužky nebo poskytují individuální doučování angličtiny. Jejich pojištění vyplývá z dobrovolnické smlouvy a musí nám také odevzdat výpis z rejstříku trestů z ČR – stejně jako u dobrovolníků s českým občanstvím. Následující péče o tyto dobrovolníky je velmi podobná péči o česky mluvící

dobrovolníky. I když najít anglicky mluvícího supervizora je pro nás výzvou.

Zahranční dobrovolníci jsou svými zkušenostmi, jazyky a kulturou příjemným zpestřením a rozšířením našeho týmu, a také pro naše klienty znamenají setkání, ať už s něčím známým, nebo naopak s něčím exotickým.

Organizace pro pomoc uprchlíkům, z.s.,

Poděbradská 173/5, Praha 9

<https://www.opu.cz/cz/zapojte-se/dobrovolnictvi/>

Pavla Merhautová,
email: pavla.merhautova@opu.cz,
tel: +420 728 851 209

„Cesta světem“

Experience from INEX-SDA volunteers from abroad

Milena Hasalová - Ukraine

Ukr - Вітаємо в Україні
Restore Moschun

„Jedu do Buči. České dráhy opouštím v polské Přemyšli. Přesedám na Ukraliznytsiu, směr Kyjev. Do fronty na celnici přicházím jako jedna z prvních spolu s dámou, která cestuje do Lvova. Žije v New Yorku, jede domů na pohřeb.“

„Kam míříte vy?“

„Dobrovolničit. Jde o projekt na obnovu Moščunu, v Kyjevské oblasti. Bydlet budeme v Buče.“

„Já jsem z Buči,“ připojí se k hovoru další spolucestující. „Hodně štěstí. Já ho měla.“

V sedm ráno snídám syrnyky s medem a černou kávu v jídelním voze svištěcí krajinou ještě zamlžených slunečnicových polí. Je se mnou americká dobrovolnice, máme stejnou cílovou stanici. Projekt, vlastně dvoutýdenní workcamp na rekonstrukci vesnice, kde se vloni zastavila fronta, je mezinárodní – pořádá ho ukrajinská neziskovka Alternative-V ve spolupráci s organizacemi evropskými (za Českou republiku INEX-SDA), i s těmi zámořskými. Celkem se nás večer v Buče sejde čtrnáct – dva Francouzi, Belgičan, Němec, Američanka, tři Ukrajinky, pět Ukrajinců a já. Vítá nás protiletceký poplach, tak si jdeme prohlédnout kryt zblízka.

V Moščunu na nás čeká Vadim, současný starosta. Vystřídal toho minulého v průběhu války. „Dobrý muž, ale starý na válku, minimálně sedmdesát let měl,“ říká Vadim o svém předchůdci. Procházíme Moščun. Ves byla prakticky srovnána se zemí, skoro každý dům byl nějak poškozen, většina je v troskách. Místní bydlí v provizorních mobilních domcích a čile opravují. Ne

všichni ale mají sílu či prostředky. Dohodneme se, že kromě veřejných projektů, jako je oprava silnice, bude vždy někdo z nás pracovat přímo u moščunských, když budou potřebovat. A tak se seznamujeme se životem ve vesnici, která zastavila ruský postup na Kyjev, zblízka. Babičky nám nosí šátky, když se jim zdá, že je slunce moc ostré. „A pojdte už k obědu!“ „Proti ukrajinské pohostinnosti nelze bojovat,“ mrkne na mě z druhé strany odklízené hromady sutin Mykhailo, dobrovolnický kolega. Je z Chersonu. Válka pro něj, stejně jako pro ostatní obyvatele východní Ukrajiny, začala už před devíti lety, to mu bylo dvanáct. Jeho otec pracoval na Krymu. Má pravdu, nejsme tu, abychom bojovali proti ukrajinské pohostinnosti...jíme smažené cukety, pohanku, okurky, rajčata, karbanátky, sýr a uzené z malých misek na stole pokrytém omyvatelným ubrusem. Vypravím si, že stejný vzor měl ubrus na jedné z fotografií vyvražděných domácností v Buči. Asi je v kraji oblíbený.

Oběd je příležitost k hovoru – o ztracených a nalezených psech, o navždy ztracených sousedech, o tom, kde (a ne jestli) dostal který dům zásah, jak

kdo pomohl během okupace. Moščun je totiž partyzánská ves. Ploty jsou tu prostřílené z obou stran. Místní zorganizovali domobranu, auty blokovali průjezd ruské vojenské techniky. „Pokud by padl Moščun, měli by volnou cestu na Kyjev. To ne.“

Zkusíme to opravit celé, rozhodneme se v Moščunu poté, co uklidíme a vyčistíme hřiště. Místní mají radost. Bude tu letní tábor pro děti, jejichž rodiče jsou na frontě. Kolem nás tiše pracuje odminovací jednotka, kontrolují lesy. Děti už přijely, máme obecenstvo. Přicházejí předvést nové triky s míčem, zeptat se, jestli už na houpačce zaschla barva. A jestli tu budeme zítra. Zítra ano, naposledy.

Na jedné z posledních cest do Buči nás zastihne protiletceký poplach. Obecné doporučení zní odstavit auto na kraji silnice a vystoupit. Naši hostitelé jsou opatrní, tak zastavíme a čekáme obklopeni překrásným ukrajinským borem. Šumí, voní, prosvítá jím odpolední slunce. A je zaminovaný. V dálce se ozvou dvě duté traskavé rány. Už to spadlo, můžeme jet dál.

Sedím ve vlaku směr Přemyšl. V tašce mám motanku, tradiční panenku-ta-

lisman, která nemá tvář, aby mohla lépe čelit zlu. Dokonalá metafora pro moderní uniformy, také si toho všimli malíři a grafici, panenkovská estetika se objevuje na plakátech s portréty ukrajinských vojáků. V tašce mám také fotku celého dobrovolnického týmu, podepsanou z druhé strany tak, jak bývá zvykem na škole v přírodě. A šátek proti příliš ostrému slunci. A tričko s logem a skvrnami od barvy. Furianty si pustím do sluchátek slavnou odrhovačku Dobry večer, jsme

z Ukrajiny. Když projíždíme pohraniční zónou, pohvizdují si Bella Ciao, kterou nám na rozloučenou zpívala Halina, pomáhali jsme jí se dřevem na zimu. Ujišťovala se, že až přijedeme příště, zastavíme se na kávu, kterou dělá nejlepší ve vsi, žila dlouho v Itálii. Přijedeme a zastavíme, Halino.

Článek je zkrácený, originální verzi najdeš na stránkách INEXu nebo NADu.

Alena Brabencová - Slovenia

SI - Dobrodošli v Sloveniji
Point and Shoot with local youth,
dlouhodobý ESC projekt

Jmenuji se Alenka, je mi 22 let a pocházím z Mimoně, malého města na severu České republiky. V září jsem úspěšně splnila závěrečné zkoušky a dokončila studium anglistiky-amerikanistiky na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Zprvu mě studentský život velice naplňoval a bavil, ale později jsem chtěla zpomalit a vytvořit si prostor pro zamyšlení se. Vzpomněla jsem si na ESC, o kterém jsem slyšela na tréninkových kurzech v zahraničí od starších kamarádů.

Slovinsko mě napadlo skoro hned – poprvé jsem se tu zastavila během maturitního evropského výletu a byla tak okouzlená horami a přírodou, že jsem se každé další univerzitní léto vrátila a slíbila jsem si, že tady někdy strávím část svého života. Nakonec jsem se po pohodovém pohovoru rozhodla svůj „gap year“ strávit na devítiměsíčním projektu „Point and Shoot with Local Youth“ v oblasti multimédií v kulturním a mládežnickém centru nedaleko Lublaně. Byla jsem vybraná již o prázdninách jako jeden ze čtyř evropských dobrovolníků, takže jsem si po státnicích zabalila kufr a byla připravená vyrazit do pahorků za dobrodružstvím.

Na autobusovém nádraží v Lublani mě vyzvedl projektový koordinátor Simon, který nás stále nabíjí svou pozitivní energií, se vším poradí a pomůže, a který se stará o to, aby celý projekt proběhl pro všechny hladce. Simon také zajišťuje všechny možné administrativní věci, bez kterých bychom tady ani být nemohli – lekce slovinštiny, workshopy, poradenství a mnoho dalšího. Ve vesnickém domečku si hospodaříme s dalšími třemi dobrovolníky. Pocházíme každý z jiného prostředí a přinášíme různé zkušenosti a tím pádem je naše soužití obohacující a vždy zajímavé a zábavné. Mimo Simona nás tady podporuje mentorka, která se snaží posílit duši skupiny.

A co tady ve zkratce děláme? Naším úkolem je produkce videí a fotografií, které dokumentují kulturní život ve městečku Medvode. Součástí projektu je také propagace hodnot Evropského sboru solidarity a dobrovolnictví v zemi.

Náš pobyt je rozčleněn do čtyř hlavních fází. Součástí je také tvorba vlogů, aby naši kamarádi doma věděli, co se nám tady děje. Na začátku projektu jsme se učili pracovat s technikou, kterou nyní používáme na každodenní bázi. Máme workshopy s profesionály, kteří nám představují základy i nezáklady týkající se fotografie, videotvorby a audiotvorby.

Druhá fáze spočívá ve spolupráci s lokálními organizacemi – natáčeli jsme např. halloweenský kabaret, několik koncertů nebo promoční video pro běžkovací centrum. Když se děje něco zajímavého, tak jsme většinou přítomní a pořizujeme fotografie, nebo se jenom snažíme zintegrovat a spřátelit se

s místními. Ve třetí fázi půjdeme do základních škol v Medvode, abychom předali námi získané dovednosti v podobě multimediálních workshopů pro děti.

Poslední fáze je asi naše největší výzva, kde zužitkujeme všechny zkušenosti, které jsme si v rámci projektu prožili – budeme pracovat na našem osobním projektu. Já připravuji projekt o slovinském včelařství a malovaných úlech, které tady mají dlouhou tradici. Moc se těším, až včely vylétnou a já se s nimi budu moci učit a dokumentovat, jak si žijí.

Karolína Hašková - Cambodia

Khmer - សូមស្តារគម្រោងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សម្រាប់កុមារ
Development for Cambodian Children

Být dobrovolnicí v Kambodži byl obrovský emocionální zážitek, na který nezapomenu do konce života.

Do Kambodži jsem se vydala v nejkrásnějším datu celého roku, pátek 13. Odletěla jsem z Prahy, do Phnom Penh, což je hlavní město Kambodži. V PP (jak Kambodžané hlavní město označují) jsem strávila dva dny, než jsem se vydala na projekt.

Můj projekt DCC Development for Cambodian Children, se nacházel pár kilometrů od města Battambang. Tedy přibližně šest a půl hodiny od hlavního města. Do Battambang jsem přijela linkovým autobusem ve večerních hodinách, na autobusovém nádraží už na mě čekali zaměstnanci DCC. Jedním ze zaměstnanců byla i Sophary, u které jsem po dobu projektu bydlela.

Příjezd pro mě byl trochu šok, jelikož jsem zjistila, že jsem na projektu jediný zahraniční dobrovolník. Ostatní „dobrovolníci“ respektive ti, kteří se mnou trávili čas ve škole i v době volna, byli zaměstnanci DCC. Ze začátku jsem byla z této situace lehce rozhozená a neuměla jsem si představit, jak projekt bude vlastně probíhat. Nakonec se z toho stala jedna z nejúžasnějších věcí, co se mi mohla přihodit. Stala

Jsem tady zatím tři měsíce, ale nahradilo se tolik zážitků, že mi to přijde jako mnohem delší doba. Hodně cestuji, navštívily mě tu kamarádky, se kterými jsme si na Silvestra daly typický slovinský dezert štruklji a pivo na vrcholku blízkého vrcholku Lubnik. Také jsme se například měli možnost zúčastnit skautské soutěže a získat druhé místo. Na Halloween jsme si vyzdobovali dýni a v zimě šli na brusle a na běžky. Čeká nás tady ještě pět bohatých společných měsíců, které budou jistě růstové a radostné. Jsem šťastná, že jsem si vyzkoušela více praktický

druh práce, ale také se těším na návrat do prostředí knihoven a poslucháren v rámci magisterského studia.

Pokud přemýšlíte nad pauzou od studií nebo chcete získat cennou zkušenost, která Vás posune dál, tak Evropský sbor solidarity mohou opravdu doporučit. Pokud potřebujete získat více informací o dobrovolnictví nebo chcete vědět více o slovinské každodennosti, tak mi neváhejte napsat.

Článek je zkrácený, originální verzi najdeš na stránkách INEXu nebo NADu.

jsem se součástí týmu nejen ve škole ale během celého dne, měla jsem možnost žít běžný každodenní kambodžský život, bez kohokoliv jiného.

S prací ve škole jsem začala hned následující den. Vyučování bylo odpolední, dopoledne jsme tedy měli čas se na výuku připravit, případně se věnovat některým dalším aktivitám jako například sběr odpadků či návštěvy místních trhů a jiných nádherných míst kam mě Sophary s ostatními velmi rádi brali. Program jsme měli opravdu nabytý.

Nejsem pedagog ani nemám žádný učitelský kurz, snažila jsem se tedy dopoledne připravit zábavné hry či konverzace, které povedou právě k výuce a procvičování anglického jazyka. Myslím, že tento způsob měl opravdu úspěch.

Tak jak jsem měla na začátku strach, jak bude celý program probíhat, zda vše zvládnou, jsem zjistila, že nejtěžší na celé mé cestě byl můj odjezd! Za těch „pár dní“, které jsem

v Kambodži strávila, jsem si vytvořila pevný přátelský vztah nejen se Sophary, ale i s dalšími, se kterými jsem trávila spousty času.

Určitě to nebyla moje poslední cesta do Kambodži a rozhodně to nebyla moje poslední cesta na workcamp. Vydat se do zahraničí jako dobrovolnice bylo jedno s nejlepších rozhodnutí v mém životě. Nikdy na to nezapomenu a moc děkuji všem, kteří mi pomohli něco tak úžasného zažít.

Článek je zkrácený, originální verzi najdeš na stránkách INEXu nebo NADu.

Alžběta Bláhová - Brazil

Pt - Bem-vindo ao Brasil
Workcamp in Bataypora

Z Jižních Čech jsem vyrazila do Brazílie ve čtvrtek večer, nejprve autobusem na Mnichovské letiště, odkud jsem letěla s přestupem v Atlantě do Sao Paola, kde jsem přistála v sobotu ráno.

Na letišti v Sao Paolu jsme měli domluvený sraz s Markem, mým workcampovým kolegou. Workcamp v Bataypoře je specifický tím, že je určen pouze pro dva české dobrovolníky. Tím pádem samozřejmě přišly obavy, kdo bude ten druhý člověk, se kterým budu trávit další tři týdny každý den. I přes to, že jsme se Markem potkali před workcampem jen krátce, myslím, že jsme vytvořili dobrý tým spoludobrovolníků a spolucestovatelů.

Z letiště jsme se společně vydali do Sao Paola, kde jsme měli den a půl na přenocování, rozkoukání se v Brazílii. V sobotu večer jsme se vydali nočním autobusem na cestu do cíle – města Bataypora ve státě Mato Grosso do Sul. Se svítáním jsem se probudila přímo uprostřed řeky Paraná, na mostě, který má několik kilometrů a který nechal postavit J.A. Baťa. Dál jsme pokračovali do Bataypory po úzké nekonečně rovné silnici zemědělskou krajinou, kde byly z autobusu vidět jen krásy a všude červená zem, jinak nikde ani noha. Padla na mě trochu tíseň a po-

cit, že jedeme pustinou na konec světa, kde budeme muset zůstat tři týdny.

Nemohla jsem se mýlit víc a když nás po příjezdu vyzvedla paní Nida Trachta, která nás měla během workcampu na starost, se svým bratrem a manželem, bylo mi hned jasné, že Bataypora bude malebné a roztomilé městečko. Město, kde v současnosti žije asi 6000 obyvatel, založil roku 1954 J.A. Baťa jako vyvrcholení svého velkolepého kolonizačního plánu. Místem našeho působení bylo Centrum paměti Jindřicha Trachty, který byl dalším českým spoluzakladatelem města a významně se podílel na jeho rozvoji. V centru se nachází archiv dokumentů týkajících se počátků Bataypory a zakládání města, rozsáhlá knihovna různojazyčných i českých knih a drobná expozice pro veřejnost.

Náš každý všední den v Bataypoře vypadal celkem podobně. Bydlela jsem v pokojíčku u Nidy doma, kde jsme se sešli každé ráno na snídani. Kromě mě, Marka

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

a Nidy dorazil většinou ještě někdo z velké rodiny Trachtů a místní učitel češtiny Matouš, který v Bataypoře pobývá dlouhodobě a který nám velmi pomohl s překladem a osvětlením brazilských reálií. Naše pracovní náplň se měnila podle toho, s čím bylo zrovna potřeba pomoci. Během třech týdnů workcampu jsme uklízeli zahradu a archiv v centru, vozili hnůj na zahradu, sázeli kytky, pomáhali s přípravami každoroční oslavy a mše Pražského Jezulátka a nebo zdobili Centrum malbou motivů ze Slovácka, odkud pocházel Jindřich Trachta. Ve volném čase jsme chodili na procházky nebo projížďky na kole v okolí nebo vařili české jídlo. O víkendu jsme byli na výletě v sousedním městě Nova Andradina a na projížďce na řece Samambaia.

Bataypora, místní obyvatelé i atmosféra místa mě okouzlili a jsem vděčná za příležitost zažít je prostřednictvím workcampu. Nevím, jestli se někdy podívám zpátky, ale vy určitě jeďte a pozdravujte ode mně.

Výjezd Alžběty byl uskutečněn za finanční podpory Ministerstva zahraničních věcí České republiky.

„Worldwide journey“

Experience of volunteers-foreigners in Czechia

Siru Laine
ESC volunteer in INEX-SDA

I knew from the beginning of my ESC project, that one of the most exciting challenges of the year would be leading my own volunteering workcamp. The camp took place in a small village of Kyselka in the Northwestern part of the Czech Republic, an area I had never visited before this summer.

I must admit I was quite nervous before starting the project. I was worried that the level of my Czech would not be good enough to interact with the locals. I also felt a lot of responsibility for the project to go smoothly, both for the participants and the villagers. I knew that leading a camp would take me out of my comfort zone, but I also expected to develop some new skills and hoped to gain leadership experience.

Luckily, I had a chance to visit the location of the workcamp some weeks before the project start, and I fell in love with the green valley at first sight.

The main aim of the workcamp was to renovate little cabins in the recreational area where we were staying. I was leading the camp together with a Czech co-leader, Jirka. It took some

time to figure out our roles and the division of tasks, but I was happy to have a local to support me.

After some days we got into a routine and I slowly started to trust myself and the group. Learning about the area and its history helped to motivate the volunteers. Jirka's presence was of course crucial for communicating with the locals and as he took a lot of the responsibility of organizing the practical work I was able to enjoy painting the cabins with the volunteers.

Before the last day of the camp, the mayor of the village organized a celebration for the volunteers and it was touching to realize how much the

locals appreciated what we had done. Looking back at the camp leading experience, there was definitely challenges but also a lot of lessons learned. Communicating with different people with different backgrounds and interests can be hard and the language barrier can make it even more difficult. Sometimes unexpected things like the weather would make it hard to plan the days – both the work and the free time activities. When leading a diverse group with various interests sometimes it is impossible to keep everyone happy. I learned that some things will simply be out of my control and everything will not go smoothly no matter how much you prepare. People will behave in unexpected ways and be-

cause of this, the camp environment is great for developing one's flexibility. Yet people are also what makes the experience worth it, and getting to know the participants and their unique stories was definitely the highlight of the camp. In addition, I was really happy that I learned a lot of Czech during the project, as the situations I faced were different from those I was used to in my everyday life.

Despite the challenges, the experience of leading a camp was well worth it. These 10 days ended up being among the most intense and the most rewarding of my volunteering this far.

Anel Bhurshakbayeva

volunteer in Organisation for Aid to Refugees (OPU)

I moved to Prague, Czech Republic from Kazakhstan in 2017 to pursue my studies, and I continue to live in this city to this day. Volunteering has always been a significant passion of mine since childhood, and upon moving to Prague, I was fortunate to engage in volunteering with various NGOs. One of the first organizations I joined as a volunteer was OPU in 2020.

I first learned about OPU from a classmate at Anglo-American University back then. She informed me about the opportunity to participate in field trips to the centers where refugees await decisions regarding their refugee status in the Czech Republic. I promptly contacted OPU and scheduled an appointment with one of the main coordinators, Pavla Merhautova, who kindly explained the mission of OPU and the activities it offers.

Upon officially becoming an OPU volunteer, I was assigned to my first field trips. I vividly remember my initial experience in Hradec Kralove, where I was part of the OPU team that conducted a workshop on refugees' employment rights in the Czech Republic,

creating CVs for Czech recruiters, and interview preparation. All the participants in this workshop were Russian speakers, which allowed me to engage in meaningful conversations with each of them and hear their stories. Notably, I met two Kazakh women fleeing from my home country, both with families and more than one child. This part of the trip was particularly emotional for me, given my connection to Kazakh refugees. I also provided interpretation services for these two women, helping them communicate in Czech and English. I was profoundly grateful to be of assistance to my fellow countrymen in such a situation.

Subsequently, I participated in numerous other volunteering opportunities with OPU. I visited many refugee residences and had the pleasure of meeting wonderful people. We organized various activities to facilitate socialization, including games, conversations on various topics, and shared meals. I interacted with people of all ages, hailing from diverse countries and backgrounds. Additionally, I engaged in activities with refugee children, organizing games, and spending quality time with them. More recently,

I joined a volunteering program for Ukrainian grandmothers, with whom I attended a concert at Rudolfinum and even created aprons together. I cherished the beautiful moments we shared, experiencing their kindness and gratitude.

Now, I've been volunteering with OPU for three years. I have had numerous opportunities to make a positive impact on peoples' lives and be a source of support for those in need of someone to talk to, share their concerns with, or simply play a game together. OPU is one of the most active and reputable NGOs I've had the privilege of volunteering for in Prague, and I intend to remain a part of the OPU family.

Další dobrovolnické příběhy najdetena webových stránkách Národní asociace dobrovolnictví nebo sledujte sociální sítě INEX-SDA.

Instagram - <https://www.instagram.com/workcampuju/>

Facebook - <https://www.facebook.com/inexsda>

Youtube - <https://www.youtube.com/user/INEXSDAchannel>

TikTok - https://www.tiktok.com/@inex_workcampuju?_t=8cm8yFCUdEh & _r=1

www.nadobrovolnictvi.cz

Instagram

Facebook

Youtube

TikTok

How would you explain what international volunteering is? Jak byste vysvětlili, co je mezinárodní dobrovolnictví?

Lenka Kadeřábková -
It's a great opportunity,
once you will have it,
grab it and go!

Zuzana Matějčková -
The international volunteering
is when people from one
country go to another country
to help and make things better
(like helping kids, helping
environment etc.) It is based on
kindness, and empatie to each
other.

Lenka Vonka Černá - Pro mě to je dobrovolnictví za obzorem, v sousední zemi i v zemích vzdálených a exotických. Mezinárodní dobrovolnictví je možnost poznávat svět skrze činnost, proaktivním způsobem a z jiné než lokální perspektivy.

Marketa - An amazing opportunity
to contribute to a good cause
while learning about the world,
the people from all over and at
the same time getting to know
yourself. It is a unique experience,
which might be addictive. So be
careful :D

Jiří Tošner - Mezinárodní
dobrovolnictví pomáhá jak
dobrovolníkům v poznání
jiných světů, tak přijímajícím
organizacím v navazování
spolupráce s cizími zeměmi.

Poděkování:

Děkujeme všem členským organizacím, koordinátorům a koordinátorkám dobrovolníků, dobrovolníkům a dobrovolnicím, kteří se s námi podělili o své příběhy a zkušenosti, nebo se aktivně podíleli na tvorbě tohoto zpravodaje. Jmenovitě děkujeme Markétě, Stáně a Ginger.

Kontakt:
Národní asociace dobrovolnictví z.s.
Kaznějovská 1517/51, Plzeň-Bolevec
www.nadobrovolnictvi.cz
email: info@nadobrovolnictvi.cz

Úřad vlády České republiky

Projekt je realizován za finanční podpory Úřadu vlády ČR a Rady vlády pro nestátní neziskové organizace.